

Derpå foretoges:

Anden behandling af forslag til lov om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

(Første behandling findes i tidenden sp. 701; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 2909).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslagene nr. 1—3 og §§ 1—3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik derpå til:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 129 af 15. marts 1939 om beværtning og gæstgiveri samt om handel med stærke drikke.

(Første behandling findes i tidenden sp. 891; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 3051).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Ingeborg Hansen): Udvalget har afholdt en række møder og modtaget deputationer fra Danske Kvinders Ædruelighedsudvalg og fra Fællesudvalget for Hotelvært- og Restauratørforeningerne. Udvalget har tillige modtaget de henvendelser, der er optrykt som bilag, nemlig skriftlige henvendelser fra Dansk Kvindesamfund, Den åbne Dør, Danske Erhvervskvindes Klubber, Danmarks kristelige Ædruelighedsforbund, Danske Kvinders Ædruelighedsråd og kommissionen af 1947 angående ædruelighedsspørgsmålet.

Efter nøje at have gennemarbejdet lovforslaget og drøftet de ting, det har givet

anledning til, indstiller et flertal lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, hvori det er fremsat af den højtærede handelsminister.

Malchau: Som det vil fremgå af betænkningen, er der et mindretal, der ikke kan tiltræde lovforslaget, deriblandt de konservative medlemmer af udvalget. Jeg skal i denne forbindelse henvise til de bemærkninger, jeg fremsatte ved lovforslagets første behandling her i det høje ting og yderligere sige, at vi ikke har ændret det standpunkt, som jeg da gav udtryk for. Jeg har her foran mig liggende et eksemplar af Tjernerens Medlemsblad for 30. april i år. Dette blad er officielt organ for Tjernerforbundet i Danmark, og det pågældende nummer indeholder en leder om dette spørgsmål under overskriften „Hysteri og politisk virksomhed“. Jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse citere nogle afsnit af denne artikel. Efter at man først har omtalt lovforslaget og taget bestemt afstand fra bestemmelserne deri, hedder det:

„Der var engang, da kvindeorganisationerne demonstrerede en passivitet i de hermed forbundne spørgsmål, som med rette må diskvalificere dem nu, når der hykles omsorg for de unge kvinder; det var dengang, da tjernerforbundet, blandt andet i forbindelse med udarbejdelsen af den nu gældende beværterlov, søgte at yde beskyttelse for den kvindelige arbejdskraft, som i stigende grad indtoges i faget til fremme af helt andre formål end de uddannelsesmæssige, og hvor man eksempelvis ved et skønsomt uddrag af forskellige mæglingssager søgte at overbevise det nedsatte udvalg til behandling af forslaget til en beværterlov om de tilstande, som mange servitricer arbejdede under, og som de ingensinde selv havde ønsket, men var „endt i“, fordi antagelsen ofte var en spekulation fra arbejdsgivernes side. Femten sådanne mæglingssager var antagelig nok til at overbevise beværterlovsudvalget om tilstrækkeligheden ved, at 18 år ansattes som grænse for kvinders indtræden i serveringsfaget.“

Der omtales så et tilfælde, hvorunder en servitrice i forretningens utvivlsomme interesse og til skade for sig konsumerede indtil 25 genstande om dagen, og derefter fortsattes således:

„Dengang savnedes landstingsmedlemmet Ingeborg Hansens med samt kvindeorganisationernes interesse for deres medsøstres virksomhed i serveringsfaget, således som vilkårene blev budt disse, og det er med harme, man endnu mindes den ky-